

De Sri Kanyakumari Gurukula Ashram: meer een grote, warme familie dan een instituut.

Het bestuur van de SVA heeft het afgelopen jaar veel contact gehad met de Ashram: vanwege het schoolproject (zie elders in deze brief), bij diverse zorgelijke omstandigheden van bewoners of oud-bewoners en vooral tijdens de bezoeken van Hans Buijze en Luka Driessen begin dit jaar en van mijzelf kortgeleden.

Op dit moment zijn de zorgen minder: Subbama en Vasantha zijn hersteld en werken weer, Vera wordt behandeld en enkele oud-bewoners (nu jonge moeders) verwerken langzaam het verlies van hun pasgeboren baby. Ook de dood van Krishnan en Mohan krijgt steeds meer een plaats in het leven van de Ashrambewoners.

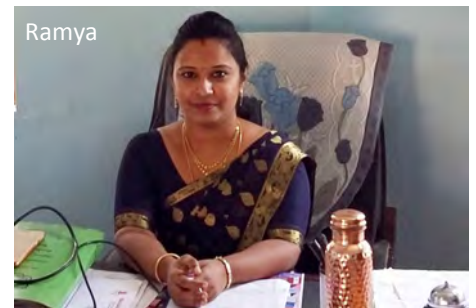
Veel kinderen hadden de afgelopen weken koorts; na medisch onderzoek bleek dit gelukkig geen dengue (knokkelkoorts) te zijn, maar een veel onschuldiger virusinfectie.

Ex-bewoners houden vaak via bezoeken, telefoon etc. contact met de Ashram. De twee "grootmoeders"

Vasantha en Subbama zijn een sterk bindende factor. Ramya is deze taak van leider van de Ashram aan het overnemen. Zeker nu zij met man en dochter permanent in de Ashram woont wordt dit echtpaar van groot belang voor deze "extended family". De huismoeders hebben veel steun aan de ervaren leidinggevenden die hun gehele leven al in de Ashram wonen. De ruim 100 kinderen die nu in de diverse huizen van de Ashram wonen voelen zich binnen deze structuur veilig en zeker. Daarvan profiteren zij zichtbaar: ze zijn vrolijk, zien er gezond uit, vinden het enig als er bezoek komt en studeren ijverig. Een enkele keer loopt er een puber wel eens weg na een vakantie bij een familielid; dan is de geboden structuur wat te knellend, maar met begrip en geduld lossen de huismoeders het wel op.

De buitenlandse bezoekers (waarvan velen donateur blijven!) spelen een belangrijke rol en maken dat de Ashram, hoewel zeer gebed in Indiase tradities, een verrassend open kijk op de wereld heeft.

Indiase en Westerse donateurs ontmoeten elkaar soms in de Ashram en voelen de gezamenlijke verbinding met deze "grote-familie".

Strikt genomen is de Ashram een instituut met regels en beperkingen, maar functioneert ook als een warme, grote en veilige familie. De kansen die de kinderen er krijgen zijn waardevol voor hun verdere leven! Zo mogelijk blijft er met hun familie en bekenden een band bestaan en bezoeken de kinderen hun verwanten in de vakantie.

Lees ook het verhaal van een oud-bewoner in deze nieuwsbrief .

Mogen wij ook dit jaar weer op uw steun voor dit geweldige "huis" rekenen?

Anne Kuyvenhoven

vlnr: Indira, Patrani, Subbama, Nyshita, Vasantha, Ramya, Ranjani en Vignesh

Hans in de Ashram januari 2018.

In de nieuwsbrief van vorig jaar kondigde ik ons bezoek aan. Het doel was de school te helpen bij het vorm geven van de lessen. Of dat gelukt is zal de toekomst uitwijzen maar we hebben ons best gedaan! Luka als een soort onderwijsassistent en ik als een soort lerarenopleider.

Doordat de salarissen zo laag zijn is er een groot verloop van mensen die er werken. Er zijn veel beginnende docenten die, op de manier zoals ze het zelf altijd ervaren hebben, les geven: streng, over de hoofden van de kinderen heen, gericht op reproductie. Je hoort het wanneer je langs de school loopt: overal groepen die 'dreunen': hardop stof nazeggen, herhalen, nog eens en nog eens.

Wat ik gedaan heb is proberen vertrouwen te winnen bij de docenten, duidelijk te maken dat ik er ben om hen te helpen. En dat ze door op deze manier te werken leerlingen kweken die weinig echt begrip krijgen van de stof en die zich ook niet al te aardig gaan gedragen. Als je geen contact maakt of alleen maar bits en streng bent worden kinderen achter je rug heel vervelend. En dus oefenden we met een andere manier van lesgeven: lesgeven vanuit het contact dat je hebt met kinderen, gericht op begrip van de zaken die ze moeten leren. En lukte dat dan in een maand? Soms wel en soms niet. Maar voldoende om alweer plannen te maken voor een volgende keer!

Of ik nog leuke dingen meegemaakt hebt? Ja, heel veel zelfs. Het is een voorrecht daar te mogen werken, het is vreugdevol docenten en leerlingen in deze situatie te mogen helpen. En zo'n echte inblik in een stukje van de

Indiase samenleving is razend interessant. Je krijgt te maken met het dagelijks leven: het functioneren van de gezondheidszorg, de rangen en standen, de corruptie en heel concreet met het supergevaarlijke verkeer, de andere natuur (in konvooi rijden om een kudde olifanten te vermijden), de onhygiënische omstandigheden, de vele tempels en de devotie van de mensen, de talloze feesten en last but not least de immer opgewekte Indische mensen en de honderden prachtige vogelsoorten.

Hans Buijze

Tour d'Avans

Op 16 mei jl. fietsten ruim 140 studenten en medewerkers van Avans Hogeschool vanuit Breda in verschillende klassen 75, 100 of 150 km voor het goede doel, tijdens de jaarlijkse Tour d'Avans. Bestuurslid Sjoerd Bos was een van de deelnemers: *'een prachtig gebaar van zoveel fijne mensen die zich samen inzetten voor goede doelen'*.

De SVA bedankt Avans Hogeschool en de deelnemers van Tour d'Avans voor het inzamelen van 5000 euro.

In totaal is er 15.000 euro opgehaald, te verdelen over de SVA, St. Twentse Waterpompen Cambodja en Christina Noble Children's Foundation!

Wat een helden, super gedaan!!

Verhaal van een oud-bewoner

May I introduce myself. I am B. Muthu. I came to the Ashram at 4 years old together with my 2 brothers. My father died at a very young age. My mother was not able to provide education and food for us and she also came to Ashram. She worked as a cook. The Ashram paved and supported way for a good future. They gave me total care and education till 18 years. After my schooling I completed my diploma in mechanical engineering. I worked in a company in Chennai for 2 years. For the past 5 year I am working in Rwanda. I visit the Ashram during my vacation. My brothers also got good education and care and my mother was working in the Ashram for about 20 years. Now we have bought a new house and my brothers got married and we all live together with our mother. I am very grateful and thankful to all my supporters and friends in the Ashram for making my life a beautiful one.

Privacyverklaring SVA.

Uw privacy is voor de SVA erg belangrijk. Daarom handelen we volgens de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG).

Wat gebeurt er met uw gegevens?

Uw adres wordt alleen gebruikt voor correspondentie (bv. nieuwsbrief) van de SVA aan u. De SVA zal de door u gegevens nooit verkopen. De SVA houdt uw gegevens graag actueel en up-to-date. Als u merkt dat uw gegevens niet (meer) juist zijn, kunt u dat doorgeven aan de secretaris van de SVA.

Schoolproject 2017 vrijwel) voltooid!

Eind 2016 besloot de SVA in nauwe samenspraak met de leiding van de Ashram om een schoolproject te starten, waarvoor toezegging voor subsidie van 50% werd verkregen van de Stichting Wilde Ganzen.

Het project omvatte de bouw van een 16^e klaslokaal, de aanleg van een basketbalterrein (voor interscolaire wedstrijden), schoolmeubilair en sportartikelen. Middels acties zou de SVA ruim 14.000 euro bijeenbrengen. De Ashram zelf zou bij Indiase donateurs 10 % van de totale kosten trachten op te halen.

Medio 2017 zag het er niet naar uit dat wij dit bedrag zouden halen maar aan het einde van 2017 ontvingen we enkele grote donaties en overschreden we zelfs met 2000 euro ons streefbedrag. Daarmee kon het project nog worden uitgebreid met de aanschaf van enkele computers voor de school.

In april van dit jaar is er 24.381 euro overgemaakt naar de Ashram en vrijwel direct werd met de bouw van het zeer gewenste schoollokaal begonnen.

Bij mijn bezoek in begin december heb ik het lokaal officieel mogen openen. Alleen de dakpannen moesten nog worden gelegd. Door de vele regen die er in november is gevallen was dat nog niet mogelijk geweest.

Tijdens mijn verblijf werd ook de laatste hand gelegd aan het basketbalterrein. De schoolbanken stonden er, de sportartikelen lagen in de kast en de computers waren opgesteld in een daarvoor aangepast klaslokaal. Dat laatste heeft wel veel extra kosten met zich mee gebracht waarvoor de Ashram een aanvullende projectaanvraag heeft gedaan bij de SVA. Er is dus zeer voortvarend te werk gegaan: binnen een half jaar na het ontvangen van onze donatie voor dit project is het (vrijwel) geheel uitgevoerd! We verwachten binnenkort de eindrapportage.

Ook namens de Ashram heel veel dank aan alle donateurs die dit hebben mogelijk gemaakt!!

Anne Kuyvenhoven

Luka Driessen in de Ashram

In januari hebben Hans en ik een maand in de Ashram doorgebracht. Dit was een hele mooie, intense en speciale ervaring. De kinderen waren enorm enthousiast over onze komst. Op de school van de Ashram kon ik meehelpen. Ik had nog nooit voor een klas gestaan en heb de eerste dag al een les gegeven. Na een paar dagen vond ik wel mijn draai.

Onderwijs is heel anders dan in Nederland en we hebben geprobeerd ons steentje bij te dragen.

Bepaalde dingen vallen wel op. Het tempo in India is bijvoorbeeld lager. Tijd of op tijd zijn is ook iets wat Indiërs niet kennen. Vooral dit was erg wennen in het begin. Indiërs wachten continu.

Tijdens ons verblijf was er ook een aantal religieuze festivals en een feest

van de school. Er werd veel zoets gegeten, koeien werden gezegend en iedereen zag er op zijn mooist uit. Mijn armen werden helemaal versierd met henna en ik kreeg prachtige kleren.

De Ashram zie ik als een mooie rustgevende plek die kinderen met een erg lastige thuissituatie een thuis biedt. De kinderen hebben stuk voor stuk een erg zwaar verleden en de Ashram geeft hun de warmte, veiligheid en scholing die de meeste kinderen eerst misten. Iedereen is er als familie voor elkaar en niemand valt daarbuiten.

Ons bezoek is bijna een jaar geleden, maar ik denk er nog dagelijks aan. Na mijn bezoek aan de Ashram heb ik nog 4 maanden gereisd door Azië. Van alle mooie plekken die ik gezien heb blijft de Ashram mij toch het meeste bij. Waarschijnlijk door alle liefde en cultuur die ik daar zo intens heb kunnen meemaken.

Reason: Indiase film.

Op het IDFA, het documentaire festival van Amsterdam, heeft dit jaar de film Reason de prijs voor de beste film van het festival gewonnen. De film, van de Indiase documentairemaker Anand Pathwardhan, gaat over de altijd actuele strijd tussen geloof en rede. Mocht de film bij u in de buurt te zien zijn: ga kijken.

Hans Buijze.

Bericht van de penningmeester

Aan de ene kant kende 2018 grote vreugde: immers het schoolproject is gerealiseerd. 24.381 euro is overgemaakt naar de Ashram en het lokaal is af! En Hogeschool Avans heeft een bedrag van 5000 euro bij elkaar gefietst voor de Ashram. Grote dankbaarheid daarvoor! Helaas zijn er ook zorgen: het aantal mensen dat als vaste donateur de kinderen steunt door een regelmatige bijdrage neemt per jaar steeds een beetje af. Op dit moment is mijn lijst gereduceerd tot ongeveer 30 vaste donateurs en dat is een smalle basis. En zo kan het gebeuren dat er relatief veel geld komt voor projecten maar dat er voor de dagelijkse uitgaven in de Ashram bijna geen geld is. Misschien dat u in uw omgeving nog vaste donateurs weet te vinden?

Hans Buijze

De heer H.J. Jansen uit Zeist heeft de jaarrekening van 2017 goedgekeurd. Dank daarvoor. Het jaarverslag staat op de website.

Colofon

Redactie:

Bestuur Stichting Vrienden Ashram

Secretariaat:

Stichting Vrienden Ashram
Teylingerlaan 15
2171 CB Sassenheim.
E-mail: info@svashram.nl
Website: www.svashram.nl

Rekeningnr. NL72INGB0007527961
t.n.v. Stichting Vrienden Ashram.

RSIN fiscaal nummer : 805938011.

De S.V.A. is een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI),
KvK. Amsterdam nr. 41216441

Leden van het bestuur:

Anne Kuyvenhoven, voorzitter T. 0252-231908
Hans Buijze, penningmeester, T. 020-8895704
Ellen Koomen, secretaris, T. 023-5275138
Sjoerd Bos, bestuurslid T. 06-53892123

De Nieuwsbrief van de Stichting Vrienden Ashram verschijnt jaarlijks december.
De website biedt het hele jaar door de laatste informatie.

Bijdragen zijn zeer welkom.

Laatste nieuwtjes

Na zijn bezoek deze maand aan de Ashram heeft Anne een prachtige 'wandeling' beschreven over de Ashram. Helaas is zijn wandelverhaal te lang voor deze nieuwsbrief. Voor de hele 'wandeling' verwijzen we u naar de website: www.svashram.nl. Hier een korte impressie met foto's.

Het heeft de laatste weken veel geregend. Een twaalftal koeien geniet van het frisse groen. De yoghurt die ze zullen serveren is heerlijk!

Bij de school is het opvallend stiller dan voorheen, toch hebben de kinderen les. Sommigen zwaaien naar ons maar ze dreunen niet meer klassikaal teksten op. Dat zal Hans Buijze een plezier doen.

Op Berry Farm worden vooral mango's verbouwd. Helaas is de grond niet erg vruchtbaar, de eerste mangobomen doen het niet allemaal even goed. Later is voor een ander ras gekozen, die staan er veel beter bij maar leveren nog niet veel op.

De kinderen wonen in kleine groepshuizen. Sommige zijn al goed opgeknapt. Het tweede huis is duidelijk aan een goede opknappbeurt toe. Met 2000 euro zou hier veel ten goede veranderd kunnen worden.

In alle huizen wordt op gas gekookt! Geen tranende ogen meer en niet dat gekuch door die prikkelende rook van het houtvuur in huis! De aanleg van het gas is met hulp van Canadese donateurs gerealiseerd.

Nieuw meubilair.

Alle kinderen en de leiding van de Ashram sturen u de hartelijke groeten en danken u enorm voor alle steun die ze dit jaar van u hebben ontvangen!!

